



עפ"ת 922/09/22 - יהודה דודי אבן חיים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 922-09-22 אבן חיים נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50251423617

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר	יהודה דודי אבן חיים
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת הבכירה א' וישקין) בתתע 12495-06-22 מיום 29.8.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 4.8.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 17.7.22 בגדרו הורשע בנהיגת רכב מסוג "גרור סגור" ביום 17.6.22 כאשר רישיון הרכב של הגרור לא היה בתוקף מאז יום 20.2.20, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961.

בית משפט קמא הטיל על המערער 30 ימי פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה מותנית וקנס בסך של 2500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. בגזר הדין ציין כי מתחם העונש נע בין 30 ימי פסילת רישיון נהיגה לבין 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה, וכי יש משקל לחומרה לכך שמדובר ב"רכב כבד". עונש הפסילה עוכב במסגרת הליך הערעור בהחלטה מיום 4.9.22.

המערער טען בבקשה לביטול פסק הדין כי לא התייצב לדיון בשל כך שליווה את אביו ביום הדיון למרפאת עינים לצורך ניתוח, ולא היה בן משפחה אחר שיכול היה ללוותו. עוד נטען כי הגרור אינו משמש את המערער דרך קבע, וכי הרכב עבר מבחן כשירות כשעה לאחר הגשת הדוח, כך שהפגם "רופא". נטען כי העונש שהוטל אינו מידתי ביחס לפסיקה הנוהגת, וכי העבירה חורגת ב"מספר חדשים בודד מעבר לברירת משפט"; עוד נטען כי אין מדובר ברכב "כבד" כפי שנקבע בפסק הדין, וכי עברו של המערער אינו מכביד ביחס לוותק הנהיגה.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי היה על המערער להגיש בקשת דחייה אם ידע על הניתוח המתוכנן, וכי אין באמור בבקשה כדי ליצור חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על עיקרי הבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, וטען כי בהחלטת בית משפט קמא לא ניתנה התייחסות לכך שאין מדובר ברכב כבד, כי עברו של המערער אינו מכביד ביחס לוותק הנהיגה, וכי הענישה הנוהגת, קלה יותר בנסיבות העבירה.

לאחר בחינת הטענות לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

המערער לא העלה כל טעם ממשי לאי התייצבותו לדיון, ובדיון בפניי אף ציין בכנות, כי "לא שם לב שיש לו דיון". יש



להעיר כי אם ראה המערער מקום להתלוות לאביו לטיפול הרפואי, היה עליו להגיש למצער, בקשה לדחיית מועד הדיון כפי שציין בית משפט קמא.

המערער לא חלק על כך שנהג ברכב שרישיון הרכב שלו פקע מזה קרוב לשנתיים ומחצה, בלא שנערכה בו בדיקה כמתחייב על ידי הגורם המוסמך, וגם אם אין מדובר בגרור כבד, הרי שהוא משמש להסעת מטען, באופן שהנהיגה בו ללא בדיקת כשירות, עלולה לסכן עוברי דרך. מהמרשם התעבורתי עולה כי המערער עבר בשנת 2021 ארבע עבירות תעבורה משמעותיות, הגם שער אני לכך שעברו ככלל, ביחס לשנות הנהיגה, אינו מהחמורים.

נוכח האמור אין לראות חומרה מיוחדת, המצדיקה התערבות ערכאת ערעור, בעונשים שהוטלו, ובכללם בשיעורו של עונש הפסילה בפועל.

הערעור נדחה לפיכך.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה בבית משפט השלום לתעבורה עד יום 4.12.22 שעה 12:00.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' כסלו תשפ"ג, 25 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.